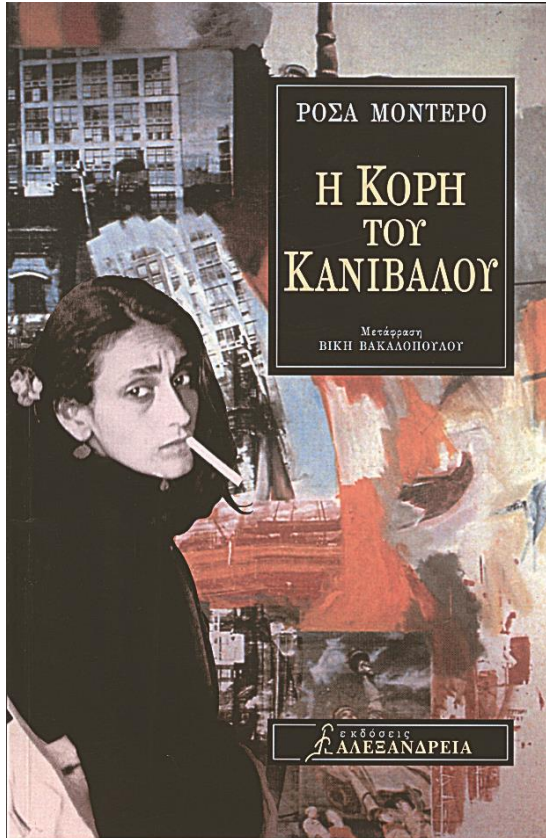

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-**Ρόσα Μοντέρο****Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΚΑΝΙΒΑΛΟΥ**Μετάφραση
Βίκυ Βακαλοπούλου**ΕΞΑΝΤΛΗΜΕΝΟ**

Λίγα λεπτά πριν την απογείωση του αεροπλάνου που θα μετέφερε στη Βιέννη τη Λουθία και τον Ραμόν, ένα παντρεμένο ζευγάρι γύρω στα σαράντα, εκείνος εξαφανίζεται στις τουαλέτες του αεροδρομίου. Η αστυνομία θεωρεί ότι δεν είναι παρά μια συζυγική κοπάνα, ένα τηλεφώνημα αποκαλύπτει ότι πρόκειται για απαγωγή από τρομοκρατική οργάνωση, αλλά κάποια σημάδια δείχνουν ότι η αλήθεια μπορεί να είναι διαφορετική. Δύο άντρες βοηθούν τη Λουθία να ερευνήσει την υπόθεση: ο ογδοντάρης Φελίξ, που υπήρξε ταυρομάχος, αναρχικός και πιστολέρο κοντά στον Ντουρούτι, και μέλος της παράνομης αντίστασης κατά του Φράνκο μετά τον εμφύλιο πόλεμο· και ο εικοσάχρονος Αντριάν, που δεν αργεί να τα φτιάξει με τη Λουθία.

Αντάξια αστυνομικού μυθιστορήματος, η αφήγηση γίνεται πιο σύνθετη και διεισδυτική χάρη στις πολλαπλές κατευθύνσεις και τις εναλλασσόμενες οπτικές που εισάγει η συγγραφέας, διασπώντας έντεχνα την πλοκή με ανέκδοτα, αναμνήσεις και στοχασμούς κι αφήνοντας μετέωρη τη δράση για να συνεχιστεί σε επόμενα επεισόδια. Τα γεγονότα κάνουν τη Λουθία να σκεφτεί πάνω στη ζωή, τον έρωτα, το χρόνο, τη θέση των γυναικών, τη σχέση της με τους άντρες: τον πατέρα της –η ίδια πιστεύει ότι είναι κόρη ενός κανίβαλου, με τη μεταφορική και την κυριολεκτική έννοια–, το σύζυγό της –που αρχίζει να αναρωτιέται αν τον γνωρίζει στ’ αλήθεια–, τον εραστή της – που κάποια στιγμή φοβάται μήπως είναι βαλτός. Στο τέλος της ιστορίας, ο τρόπος που βλέπει τον εαυτό της και τον κόσμο δεν θα είναι πια ίδιος.

Ισορροπώντας ανάμεσα στη συγκίνηση και το χιούμορ, *Η κόρη του κανίβαλου* είναι ταυτόχρονα ένα θρίλερ, μια περιπέτεια, μια τοιχογραφία της Ισπανίας στον εικοστό αιώνα αλλά κι ένα

μυθιστόρημα μύησης και στοχασμού: γιατί η Μοντέρο, που θεωρεί ότι εμείς οι ίδιοι επινοούμε τη ζωή και τη μνήμη μας, ανακαλεί τη δική της «κρίση της ωριμότητας», που την έκανε να ανακτήσει πολλές αναμνήσεις από την παιδική της ηλικία.

Γραμμένο από μια διακεκριμένη ισπανίδα συγγραφέα και δημοσιογράφο, το βιβλίο αυτό, που οι πωλήσεις του στην Ισπανία φτάνουν τα 300.000 αντίτυπα, κέρδισε το βραβείο Primavera για το 1997 και διασκευάζεται για να γίνει ταινία.

Η **Rosa Montero** γεννήθηκε το 1951 στη Μαδρίτη, όπου σπούδασε δημοσιογραφία και ψυχολογία. Από το 1976 συνεργάζεται με την εφημερίδα *El País*. Το 1981 τιμήθηκε με το Εθνικό Βραβείο Δημοσιογραφίας. Εκτός από συλλογές άρθρων και αφηγήματα, έχει δημοσιεύσει και πολλά μυθιστορήματα. Έργα της είναι: *España para ti para siempre* (1976), *Crónica del desamor* (1979), *La función Delta* (1981), *Cinco años de país* (1982), *Te trataré como a una reina* (1983), *Amado amo* (1988), *Temblor* (1990), *El nido de los sueños* (1991), *Bella y oscura* (1993), *La vida desnuda* (1994), *Historias de mujeres* (1995), *Las barbaridades de Bárbara* (1996), *Entrevistas* (1996), *El viaje fantástico de Bárbara* (1997), *La hija del caníbal* (1997), *Bárbara contra el doctor Colmillos* (1998), *Amantes y enemigos. Cuentos de parejas* (1998), *Las madres no lloran en Disneylandia* (1999), *Pasiones* (1999), *El corazón del tártaro* (2001), *Estampas bostonianas y otros viajes* (2002), *La loca de la casa* (2003), *Historia del Rey Transparente* (2005), *Lo mejor de Rosa Montero* (2005), *Instrucciones para salvar el mundo* (2008), *Lágrimas en la lluvia* (2011), *El amor de mi vida* (2011), *La ridícula idea de no volver a verte* (2013), *Dictadoras. Las mujeres de los hombres más despiadados de la historia* (2013), *El peso del corazón* (2015).